

Forbrugerområdet er svagt stillet i Europa; der er kun tre lande, som har forbrugerråd. Med Amsterdamtraktaten vil det blive muligt at hjælpe forbrugerne på tværs af landegrænserne gennem bindende beslutninger, ligesom EU vil støtte forbrugerorganisationer. Det er solidaritet i ordets allerbedste betydning. Det drejer sig om, at vi tænker ud over vore egne snævre interesser, og at vi ikke blot nøjes med at tænke og have holdninger. Vi skal også have handling. Og det er det, Amsterdamtraktaten er et godt middel til.

Mange danskere er skeptiske over for EU. Det er godt med sund skepsis, og den er ikke forbeholdt dem, der stemmer nej ved den kommende folkeafstemning. Vi har alle brug for, at EU bliver fulgt kritisk, så udviklingen holdes på rette spor. Derfor er det også vigtigt, at befolkningen hele tiden inddrages i diskussionen.

De fleste vil jo i virkeligheden gerne have et internationalt samarbejde. Man støtter FN, OSCE, NATO og alle de andre internationale organisationer, vi er medlemmer af, blot ikke uden videre EU, som er det mest forpligtende. Og hvorfor det? Fordi EU kommer tæt på.

Holdningen er naturligvis, at man føler, at EU på mange måder blander sig i de ting, som vi hidtil selv har kunnet klare. Virkeligheden er imidlertid, at det ikke er EU, der blander sig. Det er verden, der blander sig, og EU er midlet til at få indflydelse.

Paradokset er, at kun gennem deltagelse i fællesskabet kan vi bevare vores selvstændighed. Sætter vi os uden for, mister vi den. Det er faktisk det afgørende i EU-problematikken, og det burde det også være i EU-debatten.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Tak til hr. Jacob Buksti for en afdæmpet og på mange måder god ordførertale på det her område.

Jeg er fuldstændig enig, når hr. Jacob Buksti siger, at den vigtigste opgave nu for Europa og for EU-systemet er at få Øst- og Centraleuropa med i klubben.

Men det bliver jo ikke lettere med Amsterdamtraktaten, for Amsterdamtraktaten indeholder en række nye betingelser, mere union i dybden. Det gælder arbejdsmarkedet, det gælder Schengen, og det gælder f.eks. det udenrigspolitiske samarbejde. Så der er altså flere betingelser, der skal opfyldes, og så bliver det jo sværere for de øst- og centraleuropæiske lande

at komme ind. Er det ikke rigtigt, hr. Jacob Buksti?

Og er det ikke også rigtigt, at skulle det blive en nej ved folkeafstemningen den 28. maj, er der ikke noget som helst i det, der forhindrer de øst- og centraleuropæiske lande i at blive optaget?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg lyttede med spænding til, om der med hr. Jacob Bukstis ordførerskab ville være kommet en mere kritisk, en mere nuanceret holdning ind på banen fra socialdemokratisk side. Men man jo sige, at der var intet nyt under solen. Man bygger videre på f.eks. den gamle myte om, at Amsterdamtraktaten skulle være nødvendig af hensyn til udvidelsen, som hr. Frank Dahlgaard lige var inde på.

Men der var en anden ting, jeg hæftede mig ved, som hr. Jacob Buksti påstod i sin tale. Han sagde, at Danmark vil fastholde retten til at bruge miljøgarantien. Jeg vil godt spørge, hvad i alverden hr. Jacob Buksti mener med det? For man har jo i Amsterdamtraktaten aftalt, at det er EU-Kommissionen, der bestemmer, om Danmark kan få lov til at få en dispensation fra miljøreglerne.

Hvad mener hr. Jacob Buksti egentlig med, at man vil fastholde retten til at bruge miljøgarantien? Betyder det, at man vil kræve noget andet end det, man fik igennem i Amsterdam?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man må jo sige om hr. Bukstis ordførertale, at det er meget svært at se, hvor Socialdemokraterne sætter grænsen for EU's lyksaligheder. Altså, det lyder næsten, som om der slet ikke er nogen grænse. Jo mere EU vi får, jo bedre synes hr. Buksti at få det til at lyde.

Men det, jeg vil spørge hr. Buksti om – for jeg er ikke så overrasket over, at det er signalet her i dag, og at det er hr. Bukstis holdninger og Socialdemokratiets holdning – er noget lidt andet. Det er på baggrund af, at vi jo har denne førstebehandling, samtidig med at der i Højesteret kører en grundlovssag.

Jeg skal ikke gå ind på, hvad dommen muligvis bliver den 6. april, når Højesteret afsiger sin dom, og det kan hr. Buksti selvfølgelig heller ikke, og derfor skal jeg ikke spørge om det, men jeg vil gerne spørge hr. Buksti, om Socialdemokratiet er villig til at tage den dom alvorligt. For